

W. J. de Vries

Ringmussen

De vorige keer vertelde ik, dat er nog een andere mus was dan de huismus. Je hebt de naam hier al boven gelezen, denk ik. 't Is de ringmus. Weet je waarom die zo heet? Omdat zij een witte ring om haar hals heeft. Zo was 't mij tenminste vroeger verteld.

En omdat ik zo graag de ringmus wilde kennen, zocht ik dus maar al naar mussen met zo'n witte streep om de hals. Maar, ik kon maar nooit zo'n mus vinden.

De ringmus is ook slanker en mooier dan de gewone huismus. En als je nu in de stad of in een grote plaats woont, waar fabrieken staan en veel rook en roet is, dan worden de mussen vaak vuil en hun veren dof.

In een dorp is de huismus veel schoner en lijkt dus mooier. Daarom dacht ik, dat dát dan wel ringmussen zouden zijn. Maar 't was helemaal fout. .

Weet je waar je dadelijk aan kunt zien of je met een ringmus te doen hebt? Aan de kleur van de veertjes boven op zijn kopje. De huismus is daar grijs. Precies de kleur van potlood-streepjes op je papier. Maar de ringmus is daar bruin! Prachtig mooi bruin, als van een gepoetste kastanje. Als had hij een bruin alpinootje op. En als je dan goed ziet merk je, dat zij aan de zijkanten van de hals twee witte vlekken heeft, die elkaar in de nek bijna raken. Dát is die ring dus, snap je? Verder lijkt zij op de gewone mus. Alleen zit haar verenpakje wat netter en lijkt zij dus wat voornamer.

't Zijn mooie, lieve vogeltjes, als ze zo in een troepje bij elkaar zitten. Maar de boer vindt ze niet altijd lief.

Als zomerdag de rogge of haver in schoven staat, kunnen ze heel wat korreltjes oppikken. Heel wat aren snoepen ze leeg. Maar ik vergeef hen dat graag, want 't zijn leuke, levendige vogeltjes.

Ze maken ook andere geluidjes dan de huismus. Als ze je voorbijvliegen is 't net of praten ze zo'n beetje met elkaar. Trouwens in de struiken kunnen ze ook zo zacht „binnenmonds” knutteren.

Waar je de ringmus vinden kunt? Wel, zij houdt meer van de vrije natuur dan de huismus. Toch komt zij wel in de stad. 't Meest zie je haar op akkers en landweggetjes. Op sommige plaatsen heel veel, op andere plaatsen heel weinig. Zij nestelt in holle bomen of in nestkastjes, maar ik heb ook wel eens een nest geweten onder de pannen van het schooldak. Dat had zij zeker van haar neefje, de huismus, afgekeken.

's Winters zie je haar zo veel niet..

Toch is zij er wel. Ik heb haar meermalen tussen de huismussen bij de broodkruimels gezien. Maar er trekken er veel naar 't Zuiden. In Maart en April zijn die terug.

Als je dus een flinke wandeling buiten de stad maakt heb je alle kans, ringmussen te ontmoeten. Alleen je moet goed uitkijken. Naar dat bruine petje, weet je wel.

Ik fietste vorige zomer met een mijnheer en toen wees ik hem een paar ringmussen aan, die langs de kant van de weg bezig waren en in 't kreupelhout vluchtten. Die mijnheer vond het mooi. Hij had nooit geweten dat er verschillende mussen waren. Hij zou er voortaan ook eens op letten. Nu, jullie weten 't nu fijn wél, hè. Een plezierige wandeling en ogen open, hoor!

JAN WIL OP REIS.

Hotse, botse, tierlantijntje,
Ik wil met je mee gaan treintje,
Tjoeke, tjoek naar Amersfoort,
Voor een duppie, is 't accoord?
Breng mij vlug naar Pieterburen,
Naar Neerbosch of Waddinxveen,
Rijd me snel naar Sneek en Ede,
Tuf mij overal maar heen.
'k Heb een zak met snoepjes bij mij
En een dikke pepermint,
Ho! mijn treintje, tierlantijntje,
Houd eens stil zeg, als je kunt,
Zie je niet dat 'k met je mee wil,
Eigenwijze Dieseltrein,
Nu... dan moet je 't zelf maar weten,
't Had gezellig kunnen zijn!

NELLY DONKER.

